

Rynek pracownika w państwie przedsiębiorców. Instytucje rynku pracy a pozycja przetargowa pracowników w Polsce w dobie pandemii COVID-19.

Prezentujemy najnowszy raport przygotowany przez **Centrum Polityk Publicznych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie**. Autorzy raportu podjęli się oceny pozycji negocjacyjnej pracowników w dobie pandemii a także funkcjonowania instytucji rynku pracy w Polsce.

Pandemia niewątpliwie wpłynęła na wiele sfer życia społecznego, gospodarczego i politycznego. Jednym z ważniejszych obszarów, który w opinii wielu został mocno dotknięty przez kryzys związany z COVID-19, jest właśnie rynek pracy. Mimo, że w wielu państwach kryzys przełożył się bardzo negatywnie na sytuację pracowników w Polsce pandemia nie przyczyniła się w bardzo wyraźny sposób do pogłębienia patologii. Paradoksalnie kryzys pandemiczny pozwolił na wzrost polskiej gospodarki.

Od kilku lat w przestrzeni publicznej powszechna jest teza o występowaniu rynku pracownika. Jednocześnie Polska należy do krajów z najmocniej zliberalizowanym rynkiem pracy w grupie państw rozwiniętych. Nie dość, że poziom uzwiązkowienia w Polsce od lat należy do jednych z najniższych w Europie, to w ostatnich dwóch dekadach jeszcze się obniżył o prawie 10 p.p.

Dlaczego państwo przedsiębiorców?

Zdaniem ekspertów Polityka polskiego państwa od lat 90. przesiąknięta jest "proprzedsiębiorczościowym" paradygmatem, który skutecznie przez ponad 25 lat uniemożliwił wzmocnienie strukturalnej pozycji pracowników. Strukturalna słabość Państwowej Inspekcji Pracy oraz innych instytucji troszczących się o pozycję pracowników, takich jak choćby upolitycznione związki zawodowe, w momencie osłabnięcia lub nawet załamania się koniunktury gospodarczej prowadzić będzie do istotnego pogorszenia się pozycji przetargowej pracowników względem pracodawców, nawet pomimo kurczących się zasobów pracy.

Ponadto w Polsce mamy jeden z najniższych wskaźników pokrycia układami zbiorowymi pracy – wystarczy powiedzieć, że do minimalnego poziomu 70%, rekomendowanego przez Komisję Europejską, brakuje nam aż przeszło 50 p.p.

Jak zauważyli eksperci, pomimo dość stabilnej liczby projektów ustaw i rozporządzeń kierowanych do Rady Dialogu Społecznego w latach 2016-2019, liczba aktów do których RDS faktycznie się odniosła spadła ponad dwukrotnie, tj. z 75 w 2016 r. do 33 w 2019 r. Oznacza to zmniejszenie się udziału RDS w tych projektach z 13,3% w 2016 r. do zaledwie 5,5% w 2019 r.

Centrum Polityk Publicznych UEK jest akademickim ośrodkiem badań podejmującym kluczowe problemy administracji publicznej, gospodarki publicznej oraz zarządzania publicznego. Powołane do życia wraz z początkiem 2020 roku, działa w ramach Małopolskiej Szkoły Administracji. Z Centrum współpracuje kilkudziesięciu ekspertów/badaczy z wiodących krajowych i międzynarodowych ośrodków badawczych.

Więcej na <https://politykipubliczne.pl/> oraz na Facebooku <https://www.facebook.com/CPPEUK> i Twitterze: <https://twitter.com/cppuek>